

ιαπωνική περιβολή, και μετ' αὐτὰ ὁ σύζυγος και οἱ λοιποὶ συγγενεῖς, ὧν οἱ ἄνδρες ἔφερον μέλαν εὐρωπαϊκὸν ἔνδυμα. Τὴν ὄλην δὲ πομπὴν ἔκλειε τὸ κατόπιν ἐρχόμενον ἐν ἀμάξαις μέγα πλῆθος τῶν συνοδουμένων τὸν νεκρὸν, ὅπερ περιελάμβανε τὴν ἐγκριτωτέρην μερίδα τῆς πρωτευούσης, και ἐν ᾧ ὑπῆρχον πολλοὶ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ και πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ. Ἡ μεγαλοπρεπὴς πομπὴ βραδέως κινουμένη ἐχειρίσθη δύο ὄλας ὥρας μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Ἐνταῦθα παρὰ τὸν ἀνοικτὸν τάφον εἶχεν ἀνεγερθῆ μεγάλη ἐπιμύχνης ξυλίνη στοὰ ἐστεγασμένη, ἣτις ἐκαλύπτετο διὰ μεγάλων σινδόνων φερουσῶν τὰ χρώματα και ἐμβλήματα τῆς οἰκογενείας. Εἰς τὴν στοὰν ταύτην εἰσῆλθεν ἡ ἐπικηδεῖος πομπή. Εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτῆς μέρος κατετέθη ἡ σορὸς, ἣς δεξιᾷ μὲν ἔλαβον θέσιν οἱ ἰερεῖς και ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια, ἀριστερᾷ δὲ οἱ παρόντες ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, οἱ ὑπουργοὶ και οἱ ἐπισημάται τῶν ἐν ἰαπωνικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀλλοδαπῶν. Καθ' ὄλην τὸ λοιπὸν μῆκος τῆς στοᾶς ὑπῆρχον ἐκατέρωθεν σειραὶ ἑδρῶν, ἐφ' ὧν ἐκάθησαν οἱ λοιποὶ τῆς κηδείας. Ἐν τῷ μέσῳ ἀφῆθη ἱκανὸν διάστημα, ἐν ᾧ ἐκατέρωθεν ἐσήθησαν αἱ μεγάλας ἐκείναι ἀνθοδέσμαι και τὰ φέροντα τὰς σημαίας κοντάρια· ὁ δὲ ἀμέσως πρὸς τὴν σορὸν χωρὸς ἦτο κεκαλυμμένος διὰ λευκῶν ψαθῶν. Ἄμα ὡς πάντες ἔλαβον θέσιν ἐν τῇ στοᾷ, ἤρξατο ἡ παρὰ τὸν τάφον νεκρώσιμος τελετὴ διὰ πενήμιτου πάλιν μελωδίας τῶν ἀλητῶν. Ἀμέσως δὲ ἐπλησίασαν βραδέως και σεμνοπρεπῶς οἱ ἰερεῖς, οἵτινες μετέβηον πρὸς ἀλλήλους ἐδέσματα διαφόρων εἰδῶν, ἅτινα, ἐπὶ μικρῶν τραπέζιων τιθέμενα κατὰ τὸ ἰαπωνικὸν ἔθος, ἐτοποθετοῦντο ἐπὶ μεγάλης πρὸ τῆς σοροῦ κειμένης τραπέζης. Μεταξὺ τούτων ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ ὀρύζιον, ἰχθῦς, λαχανικὰ και ὀπώρα παντὸς εἶδους, πάντα ἐν φυσικῇ καταστάσει· ἄνηθ δὲ εἰς μικρὰς ἀνθοδόχας ἐχρησίμευον εἰς διακόσμησιν τῆς τραπέζης. Ἡ τῶν ἐδεσμάτων παράθεσις κατὰ τὰς κηδείας εἶνε ἀρχαῖον ἰαπωνικὸν ἔθος, εὐνόητος δὲ ἡ σημασία αὐτῆς· ἀλλ' ὅμως τὰ ἐδέσματα δὲν ἐναποτίθενται εἰς τὸν τάφον, ἀλλὰ μετὰ τὴν κηδείαν διαμοιρᾶζονται εἰς τοὺς πτωχοὺς. Τούτων γενομένων, ὁ πρωθιερεὺς ἀνέγνωσεν, ἰστάμενος πρὸ τῆς σοροῦ, μικρὸν ἐπιτάφιον, οὔτινος ὡς ἀδαεῖς τῆς ἰαπωνικῆς οὐδὲν δυστυχῶς ἠδυνήθημεν νὰ ἐνοήσωμεν, ἀλλ' ὅστις βεβαίως ἦτο περιγραφή τοῦ βίου και τῶν ἀρετῶν τῆς μεταστάτης. Μετὰ δὲ τὸν λόγον ἀπήγγειλε βραχείας τινὰς εὐχὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποῖαν ἐκρότε τις χεῖρας κατὰ ἰαπωνικὸν ἔθος. Εἶνε δὲ τοῦτο γενικὸν ἐν Ἰαπωνίᾳ, και πᾶς Ἰάπων κατὰ τὴν προσευχὴν αὐτοῦ κροτεῖ τὰς χεῖρας, ἵνα ἐλύσῃ εἰς αὐτὸν τὴν προσοχὴν τῆς θεότητος. Μετὰ τοῦτο ἐπλησίασαν οἱ πενθοῦντες, οἵτινες βαθείως ὑποκλιόμενοι κατέθετον ἄνηθ και

κλάδους θάλλοντας πρὸ τῆς σοροῦ, δεῖγμα τελευταῖον ἀγάπης εἰς τὴν μνήμην τῆς θανούσης. Εἶνε τοῦτο ἔθος ἀνάλογον πρὸς τὸ ἡμέτερον, καθ' ὃ βίπτουμεν εἰς τὸν τάφον ἄνηθ ἢ δραγματὴν χρώματος. Προσῆλθον δὲ ἵνα καταθέσωσι τὰ ἄνηθ κατὰ τάξιν πρῶτον οἱ ἰερεῖς, και μετ' αὐτοὺς τὰ τέκνα τῆς ἀποθανούσης, εἶτα ὁ σύζυγος, οἱ συγγενεῖς, οἱ ὑπουργοὶ και τελευταῖον τὸ λοιπὸν πλῆθος τῶν παρίσταμένων. Οὕτως ἐπερατώθη ἡ κηδεία, λίαν ἀξιοπρεπὴς ἐν πᾶσι γενομένη· οἱ δὲ μετασχόντες αὐτῆς κατέλιπον τὸν τόπον δεχόμενοι κατὰ τὴν ἐκ τῆς στοᾶς ἐξῆδον τὰς εὐχαριστίας τῆς οἰκογενείας. Ἡ εἰς τὸν τάφον κατάθεσις τῆς σοροῦ γίνεται ἄνευ τινὸς διατυπώσεως, δὲν εἶνε δὲ σύνηθες νὰ παρίστανται κατ' αὐτὴν οἱ τὴν κηδείαν συνοδεύσαντες».

K.

ΟΙΚΙΑΙ ΕΚ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε γόνιμος εἰς ἐκτάτους ἐφευρέσεις. Ἡ νεωτέρα πασῶν και περιεργότερα εἶνε ἡ χρησιμοποίησις τοῦ βάμβακος ὡς οἰκοδομησίμου ὕλης, και ἡ κατασκευὴ ξύλων τεχνητῶν.

Και ἀληθῶς πρόκειται αὐτὸ τοῦτο περὶ οἰκοδομῆς οἰκιῶν ἐκ βάμβακος. Ἡ νέα αὕτη ἀνακάλυψις ἔλαβεν ἤδη τὸ κύρος τῆς πείρας και ὅλα τὰ πιστοποιητικὰ διπλώματα. Πρὸς τὸ ἐκσκοπὸν τοῦτον γίνεται χρῆσις βάμβακος πρασίνου τῆς κατωτέρας ποιότητος, τῶν ἐν τοῖς ἀγροῦς ἀπομειναρίων, και τῶν ἀποκοσμητικῶν τῶν ἐργοστασίων, και ἐν γένει πάσης ὕλης βαμβακίνης ἀπερριμέντης, ἣν ἀπαξιόουσι νὰ συλλέξωσι και αὐτοὶ οἱ χαρτοποιοὶ. Ἐκ τούτων δὲ πάντων κατασκευάζεται μᾶζα ἔχουσα ὄλην τὴν στερεότητα τοῦ λίθου.

Ἀκολούθως ὁ οἰκοδομησίμος οὗτος βάμβαξ περιελβεῖται ἐξῶθεν μὲ οὐσίαν τινὰ, ἣτις καθιστᾷ αὐτὸν ἀδιάβροχον. Διὰ νὰ κτίσῃ δὲ τις ἐκ τῆς οὗτω παρασκευαζομένης ὕλης οἰκίαν ἀπὸ θεμελίων μέχρι στέγης, χρειάζεται τὸ ἡμισυ τοῦ χρόνου ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ κτισθῇ αὕτη αὕτη ἢ οἰκία ἐκ πλίνθων. Εἶνε δὲ ἡ βαμβακόκτιστος αὕτη οἰκία ἀσφαλῆς ἀπὸ τοῦ πυρὸς, ἐπίσης στερεὰ ὡς και ἡ ἐκ λίθων και τρις εὐθηνοτέρα.

Τὰ ξυλώματα τῆς οἰκίας ταύτης γίνονται ἀπὸ σίτινον ἄχυρον. Τὸ τεχνητὸν ξύλον, ὑπερβαλλόντως στερεὸν, κατασκευάζεται ὡς ἐξῆς: Κατ' ἀρχὰς τὸ ἄχυρον μετασχηματίζεται εἰς φύλλα χάρτου χοιδοῦ μὲ τὰ συνήθη μέσα τῶν χαρτοποιῶν, ἀκολούθως δ' οἱ χάρται οὗτοι συμπιληθέντες ποτίζονται μὲ διάλυσιν ἰδιάν, ἣτις ἀποσκληρύνει τὰς ἰνάς των. Ἀρκεῖ δ' ἔπειτα νὰ διελασθῇ ἡ ὕλη αὕτη διὰ τῆς μηχανῆς, δι' ἣς κατασκευάζουσι τὰ ἐλάσματα, ὅπως ἀποκτήσῃ ὅλας τὰς ιδιότητας τῆς κοινῆς οἰκοδομησίμου ξυλείας. Δι' ἄλλης δὲ πάλιν χημικῆς παρασκευῆς ἡ ὕλη αὕτη καθίσταται και ἀδιάβροχος και εἰς ἄκρον δύσφλεκτος.